

[Niels Helveg Petersen]

ken situation de vil være i bagefter, om de gennemfører studiet, hvornår de gør det, og i disse første studieår er det ikke rimeligt, at man helt og holdent skal være henvist til at søge studiestøtte i form af lån.

Det har været et bærende synspunkt, lige siden lovgivningen om Ungdommens Uddannelsesfond startede, at i de første studieår kunne man ikke henvise de unge udelukkende til at finansiere deres udgifter ved lån. Jeg tror, synspunktet fortsat er rigtigt. Ikke mindst er det rigtigt i betragtning af den situation, der nu desværre eksisterer, hvor vi har 50.000-60.000 unge arbejdsledige, hvoraf en del har økonomiske vilkår i form af understøttelser af forskellig art, som overstiger den støtte, der står til rådighed for unge, der er under uddannelse. Hvordan forestiller man sig, at man skal få det til at passe sammen udelukkende at give lån til de unge uddannelsessøgende, mens man giver ofte betydeligt større beløb til unge, som er uden beskæftigelse? Et sådant misforhold vil i det lange løb skabe mange problemer, og derfor tror jeg, at retsforbundet på dette punkt griber ved siden af. Det ville skabe voldsomme problemer, hvis man fulgte de anvisninger, der ligger i forslaget på dette punkt.

Jeg er i øvrigt enig i, som andre har været inde på, at når det drejer sig om stipendiestøtten, så må man søge henimod at formindske den afhængighed, der er af forældrenes indkomst. Det nuværende system giver anledning til urimeligheder og føles uretfærdigt, fordi det bygger på et grundlag som den skattepligtige indkomst, som vi godt ved ikke er noget særlig velegnet grundlag for tildelelse af støtte af denne art. Derfor må bestræbelserne også sættes ind på at nå frem til bedre kriterier for forældreafhængigheden og mindske den.

Endelig vil jeg sige med hensyn til statslånsordningen, der foreslås som den eneste støttemulighed, at hvis man vælger den fremgangsmåde, som er skitseret, og siger: det forrentes med ingenting i studietiden, men med 9 pct. plus 1 pct., så snart studierne er færdige, så er det jo nogle af de bedste lån, der kan optages overhovedet, og en sådan lånemulighed vil blive udnyttet i meget stort omfang - måske også i større omfang, end det er helt behageligt at tænke på, fordi det betyder, at der bliver en renteforskel imellem

de lån, der finansierer uddannelse, og de lån, der finansierer andre ting.

Lad mig kort sige om de forhandlinger, der har været ført mellem regeringen, socialdemokratiet og de radikale venstre, at socialdemokratiet og de radikale selvfølgelig i høj grad har været sig bevidst, at de to partier ikke tilsammen havde et flertal. Men vi er altså nået frem til en enighed om at fremsætte forslag i fællesskab.

Som sagt, jeg mener ikke, at det første hovedpunkt i retsforbundets forslag er særlig fornuftigt, og med hensyn til statslånene så er der som skitseret en risiko ved disse statslån, som man ikke må se bort fra, og som er så stor, at vi i hvert fald for vort vedkommende ser os om efter andre muligheder.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Når vi ser på dette forslag, kan vi kun beklage, at det ikke er kommet for længe siden og kommet fra regeringen. Jeg mener, at vi på et vist tidspunkt har haft en forventning om, at det ville komme, og at ideen om, at banklånene skulle erstattes med statslån, var noget, som regeringen havde i tankerne.

Kristeligt folkeparti går helt og fuldt ind for lån. Vi kan være enige i, at det måske kan være hensigtsmæssigt det første år af uddannelsen at have stipendier, men ellers må det være lån. Den ordning, vi har i dag, lider af en skævhed, og vi har en formodning om, at det, der nu sker, er, at man gør skævheden større ved at udvide grænsen for stipendier.

Det er sagt indtil flere gange nu, at vi ingen garanti har for, at det er dem, der har brug for det, der får stipendierne. Når man ønsker de stipendier, taler man jo altid om, at det er, for at de mindrebedemlede, de små i samfundet osv., skal have mulighed for at få en uddannelse. Det kunne være rart ved hjælp af en undersøgelse at se, hvem der egentlig får disse stipendier, om det er den gruppe, der virkelig trænger til dem, eller om det er nogle, hvis forældre af forskellige grunde har fået en lavere indtægt. Vi mener, at skævheden er stor her, og derfor synes vi, det er en dårlig løsning.

Derimod ved jeg fra flere uddannelsessøgende, at man finder det urimeligt, at man skal være afhængig af forældrenes indtægt, når man er over 18 år. Jeg synes det kan væ-